

פרקליט זוהר
מה בין איך-אונות ועקרונות

במדינה

רפואה

כימיקלים

ואימפוטנציה

"התובע מרבה לשתות,

כדי למלא את הראש

ולשכוח את צרותיו..."

טוען פרקליטו של

פועל ייצור מכארי-שבע

אבורמד סלומון, מבאר-שבע טור ען שהוא אימפוטנט. העקרונות נגרי מה לו, לדבריו, כתוצאה ממגע עם חומרים רעילים במפעל הברום שבו הוא מועסק. לפני שאיבד את כוח-הגברא שלו הספיק סלומון ור אשתו זיוי להביא לעולם שישה יל-דים. בתם הקטנה נולדה בשבוע הראשון לעבודתו במפעל.

כתב עורך-הדין שמואל בניאל בשם אבורמד סלומון, בכתב-התביעה שהוגש לבית-המישפט המחוזי בבאר-שבע: "היתה אז אימרה בין הפועלים שמי שנכנס לאקטרויליה — אינו מביא ילדים. האחראי היה שומע וצוחק ואומר: מי שמפחד אני יכול להביא לו רופא שיגיד שאין סכנה שיעבוד כאן". אותו מנהל-עבודה, לקח אף הוא באימפוטנציה ובעקרונות, לי דברי התביעה.

המיקרה האמריקאי. התבייה עה מציינת, כי הפרשה החלה בי 1973, שנתיים אחרי שסלומון התי-חיל לעבוד במפעל. "התחילו סיכ-סוכים בין התובע לאשתו, כשזאת טוענת שאין לו כוח-גברא. התרי-בע, לעומת זאת, אמר לה שזה כנראה נובע מעייפות ועבודה

כלום. כמורכב עם התברר הסכנה, עליידי מחקריהם של רופאים ו-אנשי-מדע, הופסקה עבודת הייצור והטיפול בחומר הנדון".

בסעיפים 40 ו-42 בכתב-התבייה עה נטען, כי עקב התאונה אין הי-תובע מסוגל לעבוד שעות נוספות, מה שגורם לו להפסיד אלפי לירות בחודש. כמורכב אינו מסוגל לעבוד לעבודה אחרת, או להרים קרש, וקידומו נפגע. "אבורמד סלומון היה עובד מוכשר", מפליג עורך-דינו בשבחיו. "בעוד שבעבר היה מקבל שתי דרגות בשנה, פרטי-עבודה ופרטי-יעול, הינו היום בגיל 40 אך אינו שווה פרוטה".

ההגנה טוען במישפט, כי קידור-מו של סלומון עורכ בשנים 7-1974 עקב סירובו לעבוד בברומט (החור-מר "המעקר") ועקב בעיות מישמ-עת. כמורכב השכלתו הפורמלית מגבילה אותו בקידומו המקצועי, ודירוג 10 הוא הגבוה ביותר אליו היה יכול להגיע.

ואילו התביעה קובעת ששכרו של סלומון הוא מינימלי — כ-11 אלף לירות נטו — בעוד שאילו לא התאונה היה משתכר בין 25 ל-30 אלף לירות נטו. כמו כן הוציא התובע עשרות אלפי לירות על בדיקות רפואיות, תרופות ונסיעות. התביעה דורשת פיצויים, מבלי לצייין סכום. ההגנה, לעומת זאת, מסתפקת בחיוב התובע בהוצאות המישפט ובשכר טירחת עורך-הדין שלה.

מי יזכה? על כך יחליט בית-המישפט המחוזי של בירת הנגב. כשיגש לפסוק את הדין.

דת

ישו ברחובות

קנאים דתיים מתעללים

בתושב רחובות

בגין אמונתו

בשעה שלוש לפנות בוקר נשמע צופר צורמני של אמבולנס, שנעצר ליד בית מס' 5 ברחוב שקולניק ברחובות. נוסעי האמבולנס זינקו החוצה, הרופא והחובש מיהרו אל דירת הפנטהאון באותו הבניין ו-שניים אחרים הוציאו את האלונקה מתוך האמבולנס.

לפתע נשמע קול צופר נוסף ו-בחריקת-בלמים נעצרה ניידת מיש-טרה ליד האמבולנס. גם נוסעי מכונית המישטרה זינקו החוצה ו-ניגשו אל אותה הדירה, שדלתה עדיין לא נפתחה. הרופא והחובש שיהיו אל עמדם מחוץ לדירה ושוחחו עם אי-שי המישטרה. כולם השתאו. בי-שעה שהזוועקו למקום נאמר להם כי יצפו לבואם. והנה נשמע עוד צופר צורמני. הפעם היתה זו מכר-נית מכבי-אש, שגם אנשיה פרצו בבהלה בכיוון אותה הדירה. האורות המהבהבים בשלל צבעים וייללות הצופרים העירו את השכר-נים, שהחלו להעלות אורות, ולצאת מדירותיהם. כדי לברר מה פשר

עובדי המחלקה בעקרונות. או נפסקה העבודה במחלקה המייצרת את הי-חומר (די-בי-סי-פי), והעובדים הור-עברו למחלקה אחרת.

הנהלת המפעל טוענת בכתב-ההגנה, כי העובד התלונן רק בי-שנתיים הראשונות לעבודתו וכי חמש שנים תמימות לא חזר על טענותיו. ועוד נטען בכתב-ההגנה, שאם החומר אמנם משפיע הרי הוא גורם לאיבודן פוריות בילד ולא לי-אימפוטנציה מוחלטת.

פרם ייעול. בכתב-התביעה נא-מר עוד: "התובע מרבה גם בשתיית יין וקוניאק ומשקאות אלכוהולים אח-רים, כדי למלא את הראש ולהשכיח ממנו את צרותיו, וכן הוא מרבה בעישון, כדי שלוש קופסות ליום. התובע איבד תיאבון לאכילה וירד מאוד במישקל ומדי לילה הוא מת-עורר — לשתות ולעשן."

הכית ברחוב שקולניק 5 ברחובות

מכבי-אש, מישטרה ומגידוד

"בבית אינו מסוגל לקרוא עיתון, אינו מסוגל לדבר עם הילדים ללא צעקות ועצבים. כך גם עם האשה. בשבת הוא ישן כל היום ואי-ש-תו בורחת להוריה וגם הילדים הולכים איתה. כמובן שלשמוחות מישפחתיות מוזמן אינו הולך".

תגובת ההגנה: "התנהגותו של התובע, המתוארת בכתב-התביעה, איננה קשורה לפגיעתו אלא לאור פיו ולתכונותיו האחרות. אלה מצאו ביטויים אצל התובע בעבר, וללא כל קשר לפגיעה".

סעיף מס' 36 בכתב-התביעה: "הנהלת המפעל העלימה במתכוון מהתובע, כי חבר נוסף לעבודתו נפגע גם הוא באותה מחלה והתי-ייחסה אליו כאל משוגע. וזאת עוד כאשר אפשר היה למנוע את הי-תאונה עליידי חקירה מאומצת של רופאים ואנשי-מדע, כפי שנעשה בארצות-הברית".

ההגנה: "הנתבעת תוסיף ותטען כי במהלך עבודתו של התובע התי-גלו בעיות של משמעת ובטיחות, שאין בינן לבין מצבו הרפואי ולא

מאומצת. כשעברו חודשיים והמצב לא השתפר החלה האשה להתלונן שוב, ואז אמרה בוא נלך לבדיקות רפואיות".

ההגנה, בעזרת פרקליטה עורך-דין אלי זוהר, גורסת כי אין כל קשר סיבתי בין פגיעותיו השונות של התובע לעבודתו במפעל. כמו-כן נבדק התובע עליידי רופא תעי-שייתי שקבע, כי אותם חומרים ש-לכאורה גרמו לו איך-אונות אינם מפסיקים את פעולת הייצור הורע. באותה שנה החל התובע להתי-לונן בפני הממונים עליו בעבודה על כאבים באשכים, ונקבע לו תור לניתוח-אשכים. הוא היה אף מאושר פו שבוע בבית-חולים. לאחר שיחי-רורו פנה בשנית לרופא שהמליץ בפניו על הניתוח. הרופא קבע ש-אין קשר בין התלונות לבין מקום העבודה, והתובע חזר לעבוד בי-מחלקה.

סלומון המשיך בעבודתו עוד כשנה וחצי, עד שנודע למנהל הי-מפעל, כי במפעל אמריקאי הי-מייצר את אותו החומר לקו כל

**לאכול יותר
מהשיא ב. גינס'
ולהכנס
לספר השיאים!**

הק דויד

מוזמן אתכם לבוא
ולנסות לשבור את השיא
העולמי באכילת המבורגרים.
(ושאר 21 המבורגרים בחצי שעה.)

התחרות תתקיים
במסעדות מק דויד
ביום ב' 26.1.81
בשעה 15:00

פרטים והרשמה
בסניפים:
● מרשמו 39 ת"א.
● אבו נביהל 22 ת"א.
● מקוה ישראל 4 ת"א.
● שר הנשיא וכו. חיפה.
מרכז הכרמל.

דרושים

אנשים אמיצים, אנשים עצמאיים. אנשים המוכנים לשחות נגד הזרם. אנשים שאינם נגררים אחרי הרבים. אנשים כמוך. לא רוצים בהמשך שלטון הליכוד! לא רוצים לחזור למצב שלפני 1977 ולא רוצים תרגיל חדש בנוסח ד"ש! בואו אתנו לימים טובים יותר! אל תחכו לפניך אליכם! התקשרו מייד למרכז של"י, רחוב דיזנגוף 87 תל-אביב טלפון 290257.

לזמן נכסותי
מחנהשלי

ארמון

- ציורי שמן מקוריים
- הדפסים על נייר, קרטון, פלסטיק ומשי
- בד לציור תוצרת חוץ
- מסגרות לתמונות מעץ ואלומיניום
- בסגנונות שונים: מודרני, בארוק ורוקוקו
- מסגרות מיוחדות (אבטיק) גילוף יד
- לאספנים, מוזאונים וציירים ידועים
- תמונות אלומיניום מחליפות צבע

dufex dufex dufex dufex dufex
רח' אילת 47, ת"א, טל': 657112